

Sygnatura akt II Ca 2189/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Nowak (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Katarzyna Oleksiak SO Ewa Krakowiak

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. L.

przeciwko (...)

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie z dnia 8 lipca 2014 roku., sygnatura akt I C 2331/14/P

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie przed Sądem I instancji w całości i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Krakowie do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy uwzględnił w całości żądanie pozwu i orzekł o kosztach. Roszczenie było oparte na podstawie umowy, a to §5 (k.10)

Z orzeczeniem nie zgodziła się strona pozwana, która zaskarżyła wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę lub uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skutkowałą uchyleniem zaskarżonego wyroku zniesieniem postępowania począwszy od dnia 26 marca 2014 roku i przekazaniem sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie albowiem w sprawie doszło do nieważności postępowania gdyż Sąd Rejonowy orzekł w sprawie, w której sąd okręgowy jest właściwy bez względu na wartość przedmiotu sporu (art. 379 pkt 6 k.p.c.). W niniejszej sprawie powód dochodził od strony pozwanej zapłaty wynagrodzenia za wykonanie umowy z dnia 29 czerwca 2011 roku, za przeniesienie przez powoda na stronę pozwaną autorskich praw majątkowych do dzieła i udzielenie upoważnienia do wykonywania autorskich praw

osobistych. Mimo, że w umowie tej strony posługują się pojęciem dzieła, to jednak przedmiotem jej było wykonanie utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t. j. Dz. U. z 2010r., Nr 152, poz. 1016 ze zm.). Stosownie do treści art. 1 ust. 1 tej ustawy „utwór” zdefiniowany został jako każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia, przy czym w art. 1 ust. 2 tej ustawy dokonano przykładowego wyliczenia rodzajów utworów wskazując w szczególności, że utwór może zostać wyrażony znakami graficznymi. W świetle treści zawartej pomiędzy stronami umowy wątpliwości nie powinno budzić, że jej przedmiotem było wykonanie przez wykonawcę (powoda) utworu w rozumieniu wskazanej wyżej ustawy. Przedmiotem tejże umowy było bowiem wykonanie dzieła w postaci animowanej oprawy graficznej dla (...) zapisanej cyfrowo o treści zintegrowanej z ramówką (...). Dzieło to miało zostać wykonane w dwóch integralnych etapach. W pierwszym etapie wykonawca zobowiązał się w szczególności do stworzenia i przekazania zamawiającemu do akceptacji graficznego wizerunku postaci (...), natomiast w drugim do przekazania zamawiającemu graficznej oprawy animowanej, w skład, której wejść: scenariusz, opracowanie plastyczne, kompozycja kadry i storyboard, reżyseria, animacja, korekta i kolorowanie oraz montaż. Z chwilą przyjęcia dzieła wykonawca zobowiązał się przenieść na zamawiającego całość autorskich praw majątkowych do tego dzieła. Istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia pozostaje jednak ustalenie czy żądanie zapłaty wynagrodzenia za wykonanie tego utworu oraz wykonanie obowiązków sprecyzowanych w § 5 ust. 1 umowy z dnia 29 czerwca 2011 roku mieści się w kategorii spraw o ochronę praw autorskich. Ma to bowiem zasadnicze znaczenie dla oceny, czy Sąd Rejonowy był właściwy do rozpoznania tej sprawy czy też sprawa niniejsza winna być rozpoznana przez Sąd Okręgowy w oparciu o art. 17 pkt 2 k.p.c. W ocenie Sądu Okręgowego niniejsza sprawa o zapłatę wynagrodzenia przysługującego powodowi za wykonanie dzieła, przeniesienie na stronę pozwaną autorskich praw majątkowych do dzieła, udzielenie upoważnień i zezwoleń odnoszących się do dzieła, w tym prawa wyłączności i posługiwania się dziełem jako znakiem graficznym, przeniesienie na zamawiającego wyłącznego prawa zezwalania na wykonywanie zależnych praw autorskich i udzielenie upoważnienia do wykonywania autorskich praw osobistych mieści się w kategorii spraw o ochronę praw autorskich z art. 17 pkt 2 k.p.c. W wyroku z dnia 8 grudnia 1976 roku, III CRN 269/76, OSNC 1977/10/191 Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że w szeroko pojmowanym pojęciu ochrony praw autorskich twórcy mieści się spór o zaliczkę na poczet wynagrodzenia, przysługującą twórcy na podstawie zawartej z wydawcą umowy wydawniczej. Wyjaśnił, że „przez umowę wydawniczą twórca przenosi na wydawcę prawo wydania utworu, z czym wiąże się uzyskanie przez twórcę prawa do wynagrodzenia za wykorzystanie utworu (...)” oraz, że „uprawnienie twórcy do zatrzymania pierwszej zaliczki w razie nieprzyjęcia przez wydawcę dzieła i odstąpienia przez niego od umowy ma swe źródło w przysługującym twórcy prawie autorskim do utworu”. W niniejszej sprawie wynagrodzenie dla powoda zostało przewidziane w szczególności za przeniesienie przez niego na stronę pozwaną autorskich praw majątkowych do dzieła i udzielenie upoważnienia do wykonywania autorskich praw osobistych, te zaś podlegają ochronie przewidzianej w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Wobec tego uznać należy, że niniejsza sprawa z uwagi na jej przedmiot winna zostać rozpoznana w pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie w sprawie począwszy od dnia 26 marca 2014 roku i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Ref. SSR P. Fronc